

Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2018-2019

Resultats sintètics Àrea metropolitana de Barcelona

- **La renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona és de 34.757 € l'any 2018-2019.**
- **L'any 2018-2019, el 20% de la població metropolitana es troba en situació de risc de pobresa (648,7 milers de persones). Aquesta proporció és més elevada a la primera corona metropolitana (21,1%) que al municipi de Barcelona (18,9%).**
- **L'any 2018-2019, el 12% de la població metropolitana presenta situacions de carència material o impossibilitat per consumir béns bàsics. Les situacions de carència material severes afecten al 4,5% de la població metropolitana.**
- **Un de cada quatre residents de l'àrea metropolitana de Barcelona afirma tenir dificultats per arribar a final de mes l'any 2018-2019.**
- **La població metropolitana en risc d'exclusió social (taxa AROPE) es xifra l'any 2018-2019 en el 23%, disminuint lleugerament respecte els anys anteriors.**
- **L'any 2018-2019, més d'un terç de la població metropolitana que viu en habitatges de lloguer (34,9%) destinen més del 40% dels seus ingressos a costos associats amb l'habitatge.**

Ingressos mitjans

L'any 2018-2019 la renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona és de 34.757 €, produint-se un lleuger increment respecte l'any 2017-2018 (34.292 €). Territorialment, la mitjana d'ingressos anual de les llars és superior al municipi de Barcelona (36.331 €) que a la resta de l'àrea metropolitana (33.057 €).

Taula 1. Renda anual neta mitjana per llar, persona i unitat de consum (euros). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	Barcelona			Resta àrea metropolitana de Barcelona			Àrea metropolitana de Barcelona		
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Renda anual neta mitjana per llar	35.605	36.183	36.331	30.727	32.264	33.057	33.251	34.292	34.757
Renda anual neta mitjana per persona	15.140	15.474	15.593	12.124	12.782	13.023	13.628	14.124	14.303
Renda anual neta mitjana per unitat de consum	21.926	22.390	22.567	18.348	19.248	19.587	20.133	20.814	21.071

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Desigualtat social

El coeficient de Gini¹ és un dels indicadors estàndards més utilitzats per mesurar la desigualtat econòmica. L'any 2018-2019 aquest indicador marca pel conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona un 0,321 i no ha variat significativament els darrers anys.

Internament a la metròpoli, la ciutat central continua sent més desigual en termes de distribució de rendes que la primera corona metropolitana (resta de l'àrea metropolitana). Mentre la desigualtat d'ingressos es manté estable a Barcelona, a la primera corona metropolitana es registra una disminució atenuada, però constant.

Taula 2. Coeficient de Gini. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Barcelona	0,334	0,338	0,340
Resta àrea metropolitana de Barcelona	0,315	0,310	0,295
Àrea metropolitana de Barcelona	0,329	0,328	0,321

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

¹ El coeficient de Gini és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda. La seva puntuació se situa entre 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat).

Llindar de risc de pobresa

Segons el criteri d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el 60% de la mediana dels ingressos equivalents² de la població. Per tant, aquest llindar varia en funció de com ho faci també la mediana dels ingressos de la població cada any. Per tal d'obtenir una idea del nivell d'ingressos familiars que situaria (o no) a la població en risc de pobresa en funció de la composició de la seva llar, és possible calcular valors il·lustratius del llindar de risc de pobresa per als diferents tipus de llar.

L'any 2018-2019 a l'àrea metropolitana de Barcelona, el llindar de risc de pobresa se situa per les llars unipersonals en 11.053 € anuals i per les llars compostades per dos adults i dos infants en 23.211 € anuals. Respecte l'any anterior, el llindar de risc de pobresa s'ha incrementat un 2,4%.

Taula 3. Llindar de risc de pobresa (60% de la mediana d'ingressos) segons tipus de llars (euros, valors il·lustratius). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	Llindar de risc de pobresa		
	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Unipersonals	10.353	10.789	11.053
Llars de dos adults i dos infants	21.742	22.658	23.211
Llars de dos adults sense infants	15.530	16.184	16.579
Llar d'un adult amb dos infants	16.565	17.263	17.685

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Risc de pobresa

La taxa de risc de pobresa mesura la pobresa en termes relatius. És a dir, indica la proporció de persones que, es considera, tenen ingressos baixos en relació amb el conjunt de la població que forma part de la seva comunitat. En concret, indica la proporció de població que disposa d'uns ingressos equivalents inferiors al llindar de risc de pobresa.

² Els ingressos equivalents són els ingressos per unitat de consum, estimats a partir de l'escala de l'OCDE modificada. Segons aquesta escala, el primer adult de cada llar tindria un valor d'1 com a unitat de consum, la resta d'adults de 0,5 i els menors de 14 anys de 0,3.

L'any 2018-2019, el 20% de la població metropolitana viu en risc de pobresa (648,7 milers de persones). Aquest percentatge és lleugerament inferior al registrat als darrers anys (20,8% i 21,3%). El mateix passa tant al municipi de Barcelona (del 19,7% al 18,9%) com a la primera corona metropolitana (del 22,8% al 21,1%). No obstant, la proporció de població en risc de pobresa continua sent superior a la primera corona metropolitana en comparació amb la ciutat central.

Taula 4. Taxa de risc de pobresa* (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Barcelona	19,2	19,7	18,9
Resta àrea metropolitana de Barcelona	22,4	22,8	21,1
Àrea metropolitana de Barcelona	20,8	21,3	20,0

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

El risc de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona varia en funció de les característiques sociodemogràfiques de la població.

Si bé, segons sexe, les diferències no són significatives, per edats sí que es poden observar diferències molt rellevants. Pràcticament tres de cada deu infants es troben en risc de pobresa a la metròpoli de Barcelona l'any 2018-2019 (27%). Aquesta proporció es redueix a mesura que augmenta l'edat, constituint la població de 65 anys i més la menys afectada per aquest fenomen (16,7%). Aquest patró de pobresa segons l'edat es reproduïx també tant a la ciutat central com a la primera corona metropolitana.

Per lloc de naixement, la població nascuda fora d'Espanya és la que presenta un risc de pobresa més elevat a l'àrea metropolitana de Barcelona (39,6%), el triple del que es registra per la població nascuda a Espanya (12,7%). A més, s'observen diferències significatives en el risc de pobresa de la població d'origen autòcton segons el seu lloc de residència: per sota del 10% al municipi de Barcelona (9,3%) i del 15,7% a la primera corona metropolitana.

El nivell educatiu esdevé un factor protector vers el risc de patir la pobresa. A mesura que s'assoleixen més estudis, més es redueix la pobresa. L'any 2018-2019, un de cada quatre residents a la metròpoli amb estudis obligatoris o inferiors viu amb uns ingressos anuals inferiors al llindar de pobresa. Pels que han obtingut titulacions secundàries post-

obligatòries, el risc és del 20,1% i es redueix a la meitat (10%) per a les persones amb estudis superiors.

**Taula 5. Taxa de risc de pobresa* segons característiques socials (% total població).
Àrea metropolitana de Barcelona, 2018-2019**

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Total	18,9	21,1	20,0
Sexe			
Homes	19,5	20,3	19,9
Dones	18,3	21,9	20,1
Grups d'edat			
Menors de 16 anys	26,8	27,2	27,0
De 16 a 34 anys	20,1	23,2	21,5
De 35 a 64 anys	17,8	18,5	18,2
De 65 anys i més	14,7	19,2	16,7
Lloc de naixement			
Espanya	9,3	15,7	12,7
Resta del mon	38,7	40,9	39,6
Nivell d'estudis			
Estudis obligatoris o inferiors	25,4	24,7	25,0
Estudis secundaris post obligatoris	21,4	18,5	20,1
Estudis superiors	8,1	12,9	10,0
Tipus de llar			
Unipersonal	24,6	37,7	29,7
Llars sense infants dependents	12,1	14,6	13,3
Llars amb infants dependents	23,5	22,7	23,1
Relació amb l'activitat			
Ocupats	14,6	15,6	15,1
Aturats	30,1	39,7	35,3
Jubilats	11,2	14,0	12,5
Altres situació d'inactivitat	26,7	28,7	27,8

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2018-2019.

En relació a la composició de les llars, les diferències també són rellevants. L'any 2018-2019, la població metropolitana que viu sola i les llars amb infants dependents són les més vulnerables econòmicament. El 29,7% de les persones que viuen soles es troba en situació de risc de pobresa, així com el 23,1% de la població que viu en llars amb infants dependents. En el cas de la població que viu sola, el seu risc de pobresa és significativament més elevat a la primera corona metropolitana (37,7%).

Per últim, la relació amb l'activitat és un altre factor molt lligat amb el risc de patir pobresa. L'atur (35,3%) i algunes situacions d'inactivitat en edat potencialment activa (27,8%) representen els principals riscos socioeconòmics a la metròpoli de Barcelona.

A l'inrevés, la ocupació i la jubilació, esdevenen elements protectors. Amb tot, el 15,1% de la població ocupada de l'àrea metropolitana de Barcelona es troba en risc de pobresa, així com el 12,5% de la població jubilada.

Transferències socials

Els resultats de la taxa de risc de pobresa abans i després de transferències socials informen de l'eficàcia del sistema de protecció social respecte la garantia d'ingressos de la població. En termes generals, l'any 2018-2019 en el conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona la població en risc de pobresa va passar de constituir el 41,6% abans de transferències socials al 20% després de transferències socials, una reducció del 52%.

Taula 6. Taxes de risc a la pobresa* abans i després de transferències socials segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2018-2019

		Abans de transferències socials	Després de totes les transferències socials	Reducció del risc de pobresa amb el total de transferències socials (variació percentual)
Barcelona	Menors de 16 anys	40,2	26,8	-33,4
	De 16 a 34 anys	30,3	20,1	-33,7
	De 35 a 64 anys	29,9	17,8	-40,5
	De 65 anys i més	76,5	14,7	-80,8
	Total	41,2	18,9	-54,2
Resta àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	33,6	27,2	-19,2
	De 16 a 34 anys	33,8	23,2	-31,4
	De 35 a 64 anys	32,1	18,5	-42,5
	De 65 anys i més	84,2	19,2	-77,2
	Total	42,0	21,1	-49,8
Àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	36,6	27,0	-26,1
	De 16 a 34 anys	31,9	21,5	-32,6
	De 35 a 64 anys	31,1	18,2	-41,5
	De 65 anys i més	80,0	16,7	-79,1
	Total	41,6	20,0	-52,0

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2018-2019.

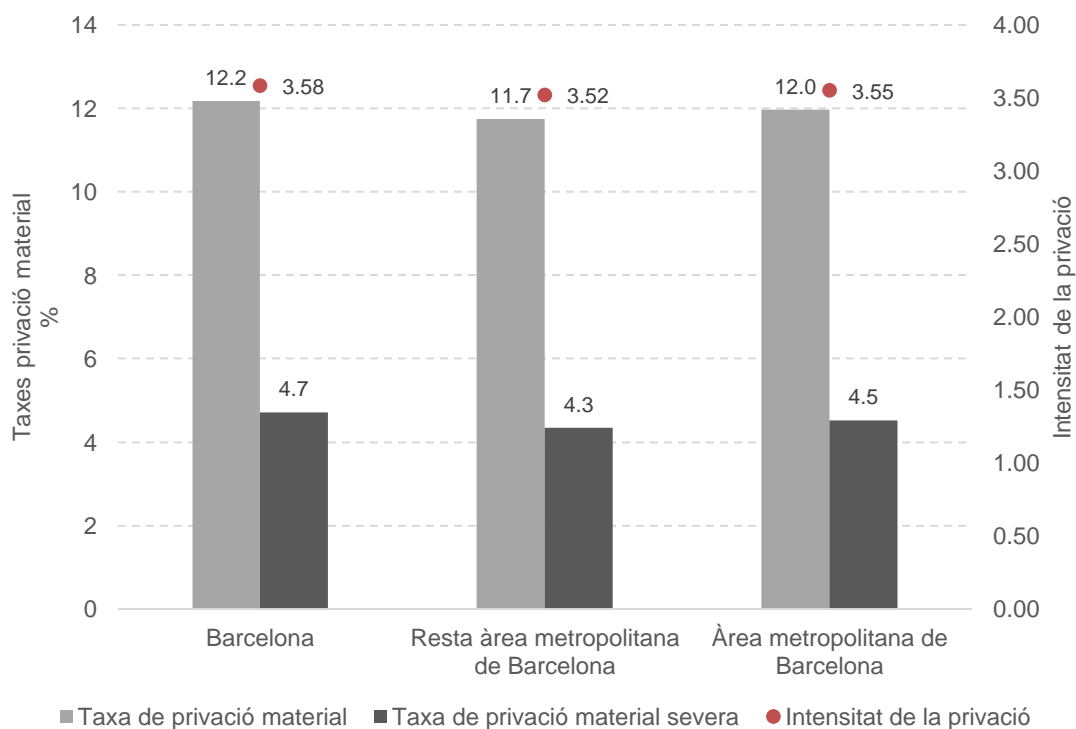
Els mateixos resultats segons grups d'edat mostren la importància de les pensions de jubilació i de viudetat en termes de reducció de pobresa. La població de 65 anys i més és la que clarament redueix més el seu risc de pobresa després de rebre les transferències socials (del 80% al 16,7%). L'altre tipus de prestació amb major capacitat de protecció és la d'atur contributiu, la qual recau sobretot en la població de 35 a 64 anys, reduint el risc de pobresa del 31,1% al 18,2%. Tanmateix, les dades posen de

relleu les limitacions que presenta el sistema de protecció social en relació a la reducció de la pobresa infantil i juvenil.

Privació material

La privació material es defineix com la manca forçada de capacitat per consumir una sèrie de béns considerats com a bàsics en el context europeu per assolir quotes de benestar estàndards³. L'any 2018-2019 la proporció de població metropolitana afectada per privació material moderada (privació en almenys 3 ítems) és del 12%, mentre que la privació material severa (privació en almenys 4 ítems) afecta al 4,5%. Per altra banda, la població metropolitana que pateix privació material l'any 2018-2019 presenta carències en 3,55 ítems de mitjana (intensitat de la privació material). Des d'una òptica territorial, no hi ha pràcticament diferències significatives a l'interior de la metròpoli.

Gràfic 7. Taxes de privació material i de privació material severa i intensitat de la privació (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2018-2019.

³ Els ítems que estableix l'Eurostat en el càlcul de les taxes de privació són els següents: (1) no poder fer front a despeses imprevistes; (2) no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any; (3) haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades; (4) no poder permetre's ingerir un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies; (5) no poder permetre's mantenir l'habitatge a una temperatura adient; (6) no poder permetre's tenir rentadora; (7) no poder permetre's tenir televisió en color; (8) no poder permetre's tenir telèfon; (9) no poder permetre's tenir automòbil.

L'anàlisi d'aquest fenomen en relació a l'edat de la població permet observar que són els infants els que més pateixen la privació de béns bàsics l'any 2018-2019 (16,5%), malgrat que el fenomen ha tendit a reduir-se en els darrers anys en tots els grups d'edat.

Taula 8. Taxa de privació material segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

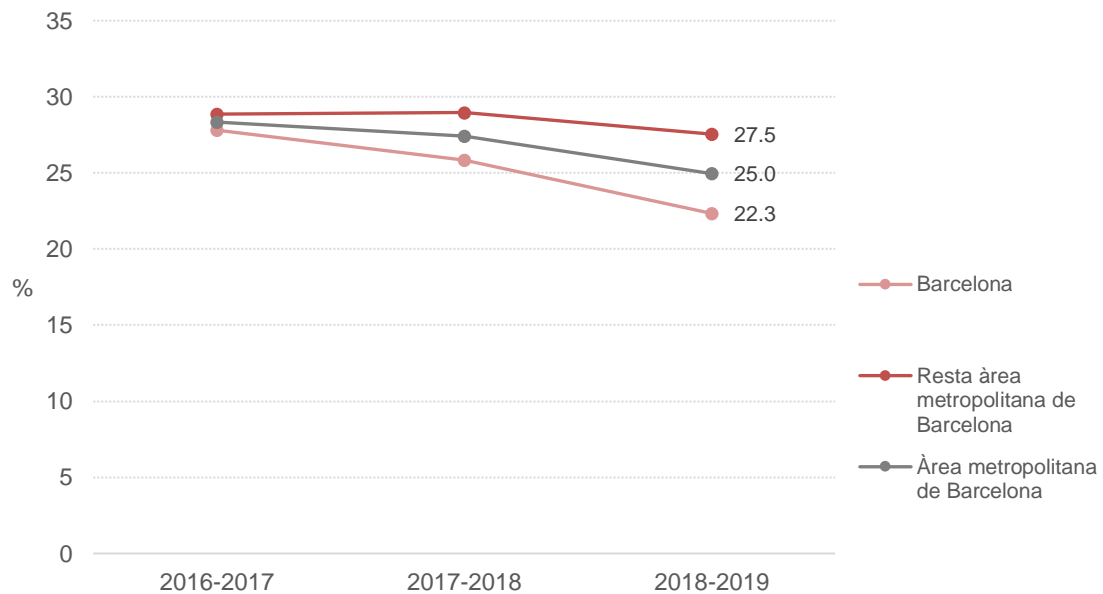
	Barcelona			Resta àrea metropolitana de Barcelona			Àrea metropolitana de Barcelona		
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Menors de 16 anys	20,5	21,5	18,5	17,7	13,0	14,9	18,9	16,8	16,5
De 16 a 34 anys	20,8	17,1	13,5	19,6	16,9	14,4	20,2	17,0	13,9
De 35 a 64 anys	13,4	15,0	12,1	13,8	12,9	11,6	13,6	13,9	11,8
De 65 anys i més anys	9,0	8,6	6,8	9,3	9,6	6,0	9,2	9,1	6,4
Total	15,1	15,0	12,2	14,9	13,1	11,7	15,0	14,1	12,0

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Dificultats econòmiques

Una de cada quatre persones afirmen tenir dificultats per arribar a final de mes a l'àrea metropolitana de Barcelona l'any 2018-2019. Aquesta proporció ascendeix al 27,5% entre els residents de la primera corona metropolitana, mentre que a la ciutat central es redueix al 22,3%. Malgrat que es registra una tendència decreixent generalitzada d'aquest fenomen d'ençà l'any 2016-2017, les diferències en l'eix centre-perifèria de la conurbació s'eixamplen.

Gràfic 9. Dificultats econòmiques per arribar a final de mes (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Risc d'exclusió social

La taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) mesura la població que es troba almenys en una de les següents situacions: risc de pobresa, privació material severa o baixa intensitat laboral a la llar⁴. Segons aquest indicador, l'any 2018-2019, el 23% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió, disminuint dos punts percentuals respecte l'any anterior.

Taula 10. Taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) i components (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	Barcelona			Rest a àrea metropolitana de Barcelona			Àrea metropolitana de Barcelona		
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019
Taxa AROPE	23,1	23,5	22,6	26,3	26,8	23,4	24,7	25,1	23,0
Taxa de risc de pobresa	19,2	19,7	18,9	22,4	22,8	21,1	20,8	21,3	20,0
Taxa de privació material severa	4,8	4,5	4,7	5,7	5,4	4,3	5,3	4,9	4,5
Molt baixa intensitat de treball a la llar*	4,6	5,6	5,6	6,7	7,2	5,0	5,7	6,4	5,3

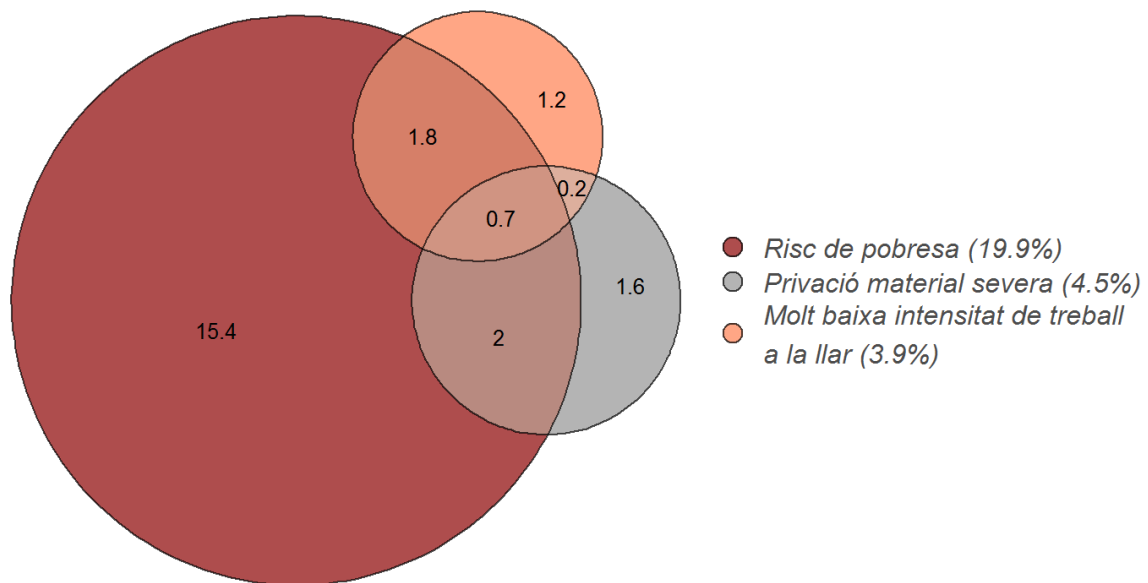
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

* Percentatge sobre la població de 0 a 59 anys.

⁴ Llars on els membres en edat de treballar ho han fet per sota del 20% del seu potencial de treball durant l'any anterior al que es va realitzar l'entrevista. Aquest indicador es calcula sobre la població de 18 a 59 anys i s'informa per la població de 0 a 59 anys. En el càlcul de les interseccions entre els ítems que conformen l'AROPE s'informa sobre el total de la població.

Les situacions més greus, és a dir, aquelles on es produeix la simultaneïtat entre almenys dos de les problemàtiques assenyalades, afecten al 4,7% de la població metropolitana. L'any anterior (2017-2018), afectaven al 5,3% de la mateixa població.

Gràfic 11. Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROE) (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2018-2019.

L'impacte social dels costos de l'habitatge

En termes generals, els costos associats a l'habitatge que assumeixen les llars metropolitanes (interessos hipotecaris⁵ o rebuts de lloguer, de subministraments, d'assegurances, etc.) estan seguint una tendència creixent durant els darrers anys. L'any 2018-2019, la despesa mensual mitjana en habitatge de les llars metropolitanes és de 477 €, mentre que dos anys enrere (2016-2017) era de 450€.

⁵ Els indicadors estàndards a la Unió Europea relatius a la despesa d'habitatge només consideren la part d'interessos de l'hipoteca, mentre que la part d'amortització es considera inversió i, per tant, no computa com a despesa.

Des d'una òptica territorial, la despesa en habitatge és més elevada al municipi de Barcelona que a la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona. No obstant, entre 2016-2017 i 2018-2019, l'increment més important dels costos de l'habitatge s'ha produït entre els llogaters de la primera corona metropolitana (de 699 € a 759 €), mentre que a la ciutat de Barcelona té lloc entre els propietaris de l'habitatge amb hipoteca pendent (de 458 € a 508 €).

Taula 12. Despesa mensual mitjana en habitatge segons règim de tinença (€ mensuals/llar). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

	Barcelona			Resta àrea metropolitana de Barcelona			Àrea metropolitana de Barcelona		
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2016-2017	2017-2018	2018-2019
En propietat totalment pagada	254	251	247	224	228	223	238	239	234
En propietat amb pagaments ajornats	458	478	508	407	389	406	426	424	445
En lloguer o relloguer	872	880	849	699	748	759	810	831	815
Total	520	542	546	381	396	409	450	469	477

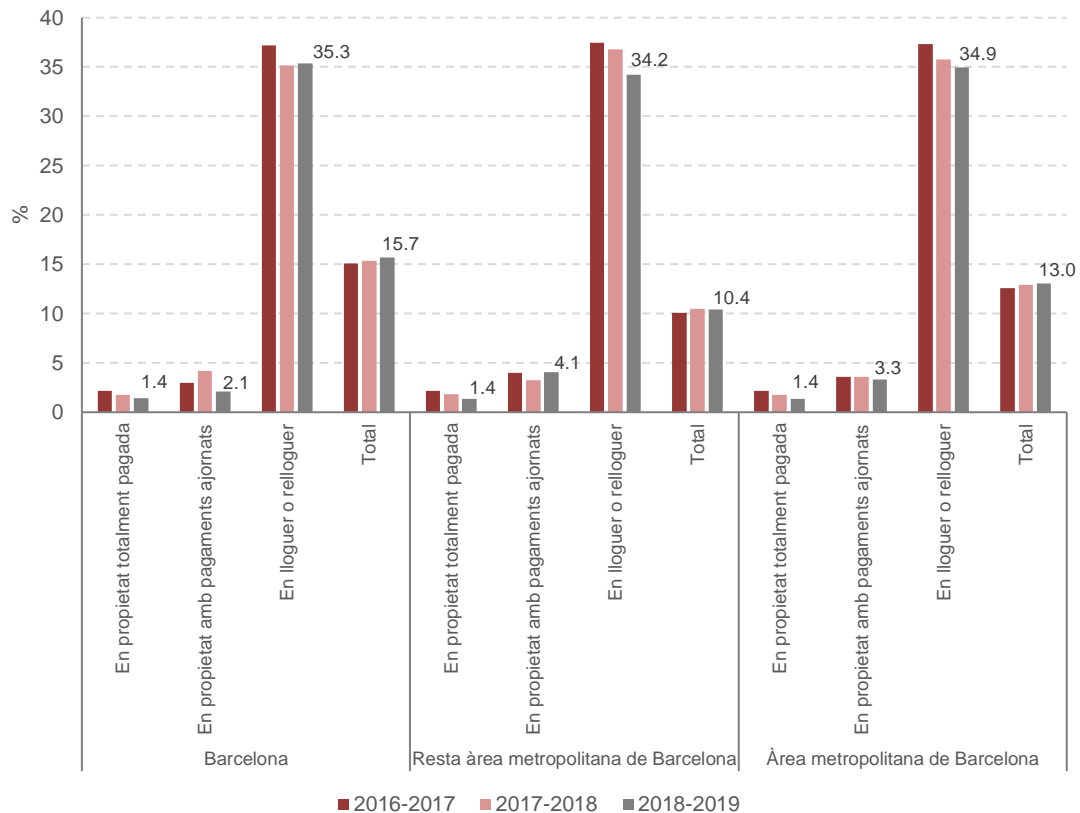
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

L'any 2018-2019, el 13% de la població metropolitana destina més del 40% dels seus ingressos a despeses de l'habitatge⁶ (sobrecàrrega de despeses de l'habitatge). Aquesta xifra es manté estable durant els darrers anys, així com la incidència més elevada d'aquest fenomen a la ciutat central (15,7% a Barcelona i 10,4% a la primera corona). La sobrecàrrega de despeses de l'habitatge a l'àrea metropolitana de Barcelona s'eleva fins el 34,9% per la població en règim de lloguer, mentre que entre els propietaris el percentatge de població que pateix aquesta situació és residual.

Si s'atén a les edats, és la població d'entre 16 i 34 anys la que pateix aquesta problemàtica en una proporció més elevada l'any 2018-2019 (19,6%). Al municipi de Barcelona, però, la taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge és notablement més alta que a la primera corona metropolitana (23,3% per 15,7%, respectivament). També a la ciutat central s'observa un creixement continuat de la proporció de població infantil afectada per la sobrecàrrega de despeses de l'habitatge, la qual ascendeix l'any 2018-2019 al 20,4%.

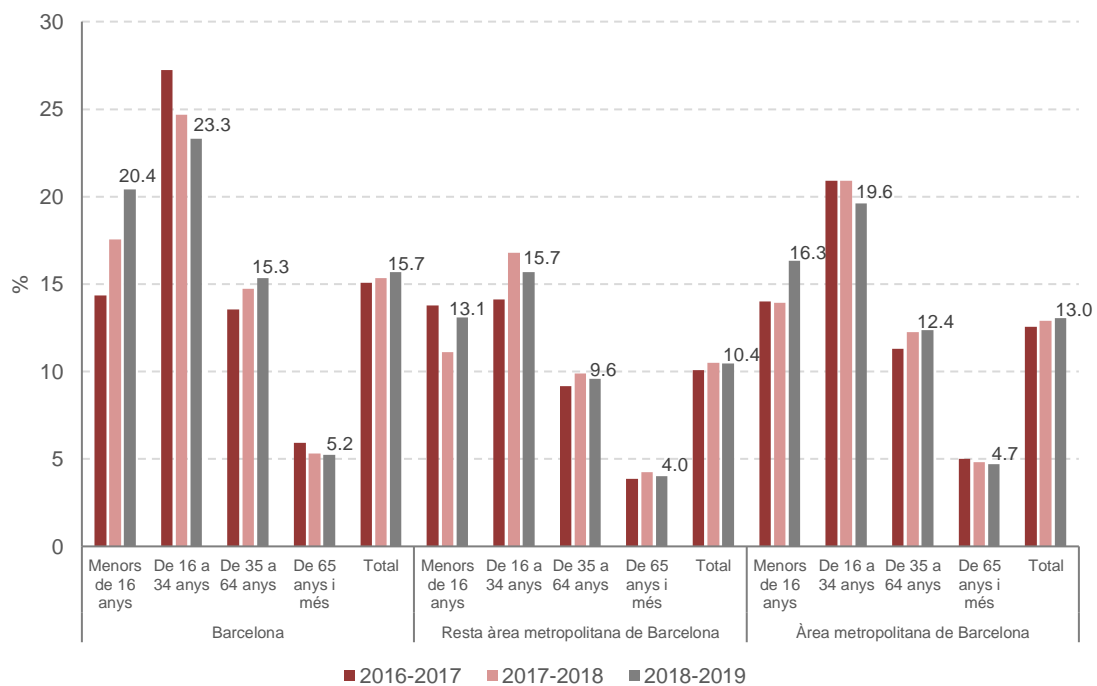
⁶ La taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge mesura aquesta situació.

Gràfic 13. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Figura 14. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Nota metodològica

Les *Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida* (EMCV) és una operació d'estadística experimental que s'emmarca en l'actuació estadística "Estimació territorial de l'Enquesta de condicions de vida", reconeguda en el Pla Estadístic de Catalunya 2017-2020. Aquesta nova font de dades pren el relleu de la que fins ara havia estat la referent en l'àmbit metropolità en matèria de condicions de vida, l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de població* (ECVHP)⁷, també coneguda com l'*Enquesta Metropolitana*.

Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'*Enquesta de condicions de vida* (ECV), una operació de periodicitat anual realitzada per l'INE des de 2004 i ampliada a Catalunya per l'Idescat i l'IERMB des de 2016⁸. El mètode d'elaboració de les EMCV ha estat dissenyat i desenvolupat conjuntament per l'IERMB i l'Idescat. Aquest mètode es basa en la suma de mostres (*data pooling*) de dues edicions consecutives de l'ECV, aplicant els procediments pertinents per construir una mostra estrictament transversal i (re)calibrada per les diferents corones metropolitanes que conformen l'àmbit metropolità.

Més informació: <https://iermb.uab.cat/ca/enquestes/cohesio-social-i-urbana>

Conceptes bàsics

Llar privada

Persona o conjunt de persones que ocupen un habitatge familiar principal en què comparteixen despeses i participen conjuntament en el seu manteniment.

Ingressos nets de la llar

Ingressos nets que els membres de la llar han percebut durant l'any anterior al de l'entrevista. (Per tant, en l'enquesta del 2016 es pregunta pels ingressos percebuts el 2015.). La renda familiar disponible es calcula a partir dels següents components:

- (+) Renda bruta monetària o quasi monetària de l'assalariat
- (+) Renda bruta no monetària de l'assalariat

⁷ De l'ECVHP s'han realitzat fins a 6 edicions amb una periodicitat quinquennal entre 1985 i 2011.

⁸ Amb el suport del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

- (+) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (+) Beneficis o pèrdues monetàries brutes de treballadors per compte propi (inclosos drets de propietat intel·lectual)
- (+) Valor dels béns produïts per a autoconsum
- (+) Prestacions per atur
- (+) Prestacions per vellesa
- (+) Prestacions per supervivència
- (+) Prestacions per malaltia
- (+) Prestacions per invalidesa
- (+) Ajuts per a estudis
- (+) Ajuts per a família/fills
- (+) Ajuts per exclusió social no classificada en altres apartats
- (+) Ajuts per a habitatges
- (+) Lloguer imputat
- (+) Renda procedent del lloguer d'una propietat o terreny
- (+) Interessos, dividendes i guanys d'inversions de capital en empreses no constituïdes en societats
- (+) Transferències periòdiques monetàries percebudes d'altres llars
- (+) Renda percebuda per als menors de 16 anys
- (-) Interessos pagats de préstecs hipotecaris
- (-) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (-) Impost sobre la renda i cotitzacions socials (inclou devolucions/ingressos complementaris per ajustos en impostos sobre la renda, impost sobre la renda retinguda en origen i cotitzacions socials, si s'escau)
- (-) Impost sobre el patrimoni
- (-) Transferències periòdiques monetàries pagades entre llars

Renda mitjana per persona

La renda mitjana per persona s'obté dividint els ingressos nets de la llar entre el nombre de membres d'aquesta llar.

Renda mitjana per unitat de consum de la llar i de les persones

Els ingressos per unitat de consum de la llar s'obtenen dividint els ingressos totals de la llar entre el nombre d'unitats de consum (membres de la llar) que componen la llar. Cada membre té un pes específic. Per determinar el nombre d'unitats de consum equivalents de les llars s'utilitza l'escala de l'OCDE modificada, que dona un pes d'1 al primer adult, un pes de 0,5 a la resta d'adults i un pes de 0,3 als menors de 14 anys. Una vegada s'ha

calculat l'ingrés per unitat de consum de la llar s'adjudica aquest a cada membre de la llar.

Mediana d'ingressos

És el valor que, un cop ordenats tots els individus segons els ingressos (de menys a més), en deixa una meitat per sota d'aquest valor i l'altra per sobre.